

Der er derfor heller ikke stillet noget særligt Forslag om, at disse skulle udgaae, men det ligger i Forslaget under Nr. 2, saaledes som dette er affattet. Hvad dernæst de egentlige Lærerhonorarer angaaer, skal jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at ifølge Hærloven kunne, saavidt jeg mindes, 11 Officerer blive gjorte tjenestefri for at fungere som Lærere ved Officereskolen, og med Hensyn til denne Deel af Lærerspersonalet har man meent, at da de oppebære Honorar udenfor den Gage, de have som staaende i Hæren, maae de synes derved at være rundeligt aflagte for den Tjeneste, de gjøre, uden at Honoraret behøver at være saa stort, som det er foreslaaet fra Ministeriets Side. Man har derfor troet at kunne gaae noget ned i denne Retning. Det maa nemlig erindres, at disse Honorarer nærmest ere til for at give Officererne en Opmuntring til at beskæftige sig med de Studier, der ere nødvendige for at optræde som Lærere, og det kan derfor ikke være nødvendigt at gjøre Honorarerne saa store, som det oprindeligt er foreslaaet. Ved Siden af disse Lærere gives der imidlertid Andre af forskjellige Classer. Der gives deels dem, som i Hærloven ere kaldte „Befalingsmænd af Hæren eller Flaaden“, og som udføre denne Tjeneste ved Siden af anden Tjeneste, i Modsætning til de andre Officerer, som siges at være fast ansatte, og deels andre Bidskabsmænd, som, naar de skulle sættes i Klasse med de Andre, Befalingsmændene i Hæren, nærmest maae tænkes at være Saadanne, som have en anden Stilling ved Siden af og paatage sig Underviisningen ved Skolen for særligt Honorar. For disses Vedkommende har man meent, at da de yde: Staten større Tjeneste, end de ellers udføre, og en Tjeneste, som udtræder særlig Fordannelse, maa det anses for rigtigt, at der tilbydes dem en noget rundeligere Betaling end dem, der offere hele deres Tid til Skolen. Endelig troer jeg, at det tør forudsættes, at det vil blive nødvendigt for Krigsministeriet, idetmindste undertiden, at tye til saadanne civile Bidskabsmænd, som ikke have

anden Ansættelse i Statens Tjeneste, og som det dog maa være af Bigtighed at knytte til Skolen saalænge som muligt, og tillige at knytte dem til Skolen paa en saadan Maade, at de kunne offere ogsaa nogen Tid til Skolen udenfor Underviisningen f. Ex. med Hensyn til, hvad der vedkommer Samlingerne, og ved at afgive Lærerskolehjælp ved de mangfoldige Examineringer, som afholdes. Man har derfor troet det billigt, at Staten kunde have det i sin Magt at betale disse Mænd noget rundeligere. Det synes ogsaa at være en naturlig Ting, at naar man vil have Foll, der kunne kaldes Bidskabsmænd, man da maa betale dem noget bedre end som simple Timelærere. Det er alle disse Omstændigheder, som vi efter længere Tids Overveelse og Forhandling med Krigsministeren have faaet endelig udtrykte paa den Maade, hvorpaa det findes affattet i Forslaget under Nr. 2. Jeg er bleven opmærksom paa, at der til dette Udvalgets Forslag er blevet stillet et Underændringsforslag; men da jeg aldeles ikke kjender Betydningen af dette Forslag, skal jeg heller ikke for Tiden indlade mig nærmere paa sammes Indhold. Jeg maa saaledes med disse Ord anbefale de Forslag, Udvalget har stillet. — Jeg vil dog endnu gjøre opmærksom paa, at jeg har forglemt et Moment med Hensyn til Forslaget under Nr. 1. Jeg har forglemt at gjøre opmærksom paa, at ihvorvel man ikke kunde erkjende Nødvendigheden af, at Chefen for Officereskolen erholdt et Bestillingstillæg, saa har man dog paa den anden Side anset det for en given Sag, at Chefen for en Skole, der har indcasernerede Elever, nødvendigviis maa høre paa Skolen; da det nu efter de Forhandlinger, der have fundet Sted, er forekommet Udvalget tvivlsomt, om dette kan siges at være fastsat, saa have vi foreslaaet, at en Bestemmelse herom skulde indføres i Loven. Senere er det blevet os klart af andre Actstykker, som foreligge, at man fra andre Sider har været betænkt paa, at Chefen skulde have en saadan Tribolig, men saaledes stod det ikke for os, da vi forhandlede denne Sag.